

גליון הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) גמרא צמר רובא לא
אזלינן. נ"צ עיין בקדושין דף
פ'.

מוסף רש"י

קיימא ואיין מפילות ופרה ז' מן
הרובצא הימה והיה לה לילד בן קיימא
כרוב פרות דעלמא והלכן ודאי
השור נגמה צעודה מעוברת וממוך
הפילה וליחייב צעל השור חיי
נק לולד אלף ודאי רובא במנומא
לאו כלום הוא אלף כי פלגא ופלגא
דמי והלכן קאמר סומכוס חולקין
דהוי ממון המוטל כספק. ומיהו
בדשמואל מוהי סומכוס דלאמרקין
המוציא מחצירו עליו הראיה שהרי
ממון המוטל כספק אלף כשנולד ס
בממון חיי חסד הרוב והסתא היינו
בהן נגימת שור למפסריה דליחיל לא
מחמת פסד כמו מחמת נגימה מש

מוסף תוספות

א. וכיון שקנאו רשאי
הוא להאכילו תרומה
ומיהו אם לאחר מכאן
נודע שהוא כן, בטל מקח
ואומר לו המוכר הרי שלך
לפניך. רש"י. ב. ולמה לי
לאתקוני הכי. שם. ג. דלא
ליתו לאנצוי. רש"י.
ד. והוה ליה כמועד לגבי
הך נגיחה. רמב"ן.

[illegible]

מאי מעמא לאו משום דרובא הכי איתנהו לא
 "כולהו הכי איתנהו ת"ש^ב שור שנגח את
 הפרה ונמצא עוברה בצדה ואינו ידוע אם
 עד שלא נגחה ילדה או אם משנגחה ילדה
 משלם חצי נזק הפרה ורביע לולד ואמאי
 לימא הלך אחר רוב פרות ורוב פרות
 מתעברות ויולדות והא ודאי מחמת נגיחה
 הפילה התם משום דמספקא לן דאיכא
 למימר מקמה אתא ומביעותא הפילה
 ואיכא למימר מאחורה אתא ומינגח נגחה
 והפילה הוי ממון המוטל בספק וכל ממון
 המוטל בספק חולקין לימא כתנאי שור שהיה
 רועה ונמצא שור הרוג בצדו אע"פ שזה
 מנוגח וזה מועד ליגח זה מנושך וזה מועד
 לישוך אין אומרים בידוע שזה נגחו וזה
 נשכו^ג רבי אחא אומר גמל האוחר בין
 הגמלים ונמצא גמל הרוג בצדו בידוע שזה
 הרגו סברו דרובא וחזקה כי הדדי ניגחו
 לימא רב דאמר כר' אחא ושמואל דאמר
 כתנא קמא אמר לך רב אנא דאמרי אפילו
 לתנא קמא עד כאן לא קאמר תנא קמא
 התם אלא דלא אולינן בתר חזקה אבל
 בתר רובא אולינן ושמואל אמר לך אנא
 דאמרי אפילו לר' אחא עד כאן לא קאמר ר'

אית להו וכיון דלא יאֵה הקול מילתא דלא שכיחא היא ולא חיישינן להכי^א והא דאמר בהמגרש (גיטין דף סו. פס.) אתקין רב יהודה בשטרא דעבדי עבדא דגן מוצרק ופטיר ופטיר מכל עירורי מלכא ומלכא כלומר אינו מוכתב למלכות אפי' לא כתב הוא מקח טעות כדאמר הכא^ב אלא אתקין רב יהודה משום שפירא^א שטרא. (שם):

איבא למימר מקמה אתא
דמביעותותא הפילה.

והוא אכן משגחה ילדה ורביע לולד ואמאי פרות ורוב פרות

רבי אחא אומר גמל האוחז בן הנמלים. הא דנקט גמל ולא נקט שור דלאורי ציה ת"ק רבנא אשמועינן דלפי' גמל שטנו בשתמישו תלין ביה כיון שצטנו בשעה שאחזר והא דלמך צפרק כיצד הרגל

(ב"ק דף קד: ושם) והיכי מיעדי ליה
לדליל תורא נגמחא אית לך צבקרך
איבעי לך לנטורי כולי צבקרך וכשיגח
רביעית הוי מועד דתלינן ביה כל
הנגיחות אומר ר"י דהיינו כרבי
אחא אי נמי אפילו כרבנן וימירי
שבגיחה רביעית נודע הדבר ע"י
עדים שאותו עצמו היה שנגח שלש
נגיחות והא דתנן בהמניח (שם דף
לז:) זה אומר מועד הויק זה אומר
חס הויק כו' מודה רבי אחא שיש
לתלות בתם כמו צמועד חין
שגם התם רודף ואמרין המע"ה:¹

אחא התם אלא דאזלינן בתר חזקה דהוא גופיה מוחזק אבל ⁽⁶⁾ בתר רובא לא
אזלינן ת"ש⁷ המוכר פירות לחברו וזרען ולא צמחו ואפי' זרע פשתן אינו חייב
באחריות מאי אפי' לאו אפילו זרע פשתן דרובא לזריעה זבני ואפ"ה לא אולנין
בתר רובא תנאי היא דתניא המוכר פירות לחברו וזרען ולא צמחו וזרעוני גינה
שאינן נאכלין חייב באחריותן וזרע פשתן אינו חייב באחריותן רבי יוסי אומר
נותן

יה כדפרישית לעיל שהרי הדבר ידוע היאך היה המכר ולא היה המעשה: ומשני הסם משום דמספקא לן כו'. כלומר לעולם נזיל בספק משום דכי נמי אזלינן בחר רובא אכתי איכא ספיקא שור וגמלא ומחמת ביעתותא קודם נגיחה הפילה שך דרך להפיל חצירו פטור מדיני אדם וכי"ש בהסמו המצעתא לבהמת חצירו יגמא לה אינה מפלת. והלכך איכא למימר הכי ואיכא למימר הכי גרסי' על גב הנהר ובתוספתא (יב"ק פ"ג ה"ו) לא גרסי' ליה ופירוש היותו לשם אכילה כפסוקי בשוורים טובא: שזה הסם מנוגה: אין קלא הוי לשלומי פלסאך דמאן לימא אס זהה נגמו הואיל ואיכא ואין אנו יודעין אס נגח את הולד אס לאו ואפ"ה מחייבין ליה על חוקתה והשמה הוא דילדה בשעה שאנו מוצאין עוברה בלדה: ונהדרין בפרק אחד דיני ממונות (ל"ג): גמל האוהר. עסוק בתפמיס וסתם בהמות בשעת שמיס משתבעות ומכין זכרים זה את זה והיכרא: בידיע שזה הרגו. למוחא לא בשעת ברעיה להכות וכ"ש אע"פ שמעולם לא נגח ונשך: ויחוק. דהאי שור המוחא ליגמא א: בחר רובא אזלינן. דרובא עדיף מחזקה"ה ואיכא למימר דרוב ש עומד בלדו אזלינן בחר אומדנא * אבל בחר רובא דליתיה קמן ד לשוני תנאי היא אקדמיה להאי לימא כתנאי דלעיל מקמי האי נלקח בשוק לזריעה קוין אותו ואפ"ה לא אזלינן בחר רובא ואיכא בחר רוב זריעה שרוב בני אדם לוקחין פשתן בלדרים אחרים ולאכל קמי אפילו זרע פשתן דקד"ה ניזיל בחר רובא דזריעה ויחייב דתני ליכא למימר הכי דלא איכא דרובא דלאנשי חשוב רוב ורובא תני למיזל בחר רובא דזריעה טפי מרובא דלאנשי דליתני אפילו וס דרובא דזריעה שהוא רוב גמור אפ"ה אינו חייב בדממונה לא מוחל גמרא הוה ליה לשוני ע"י הדחק תנא דממתינן אזיל בחר אאי: המוכר פירוס לחצירו ולא למחו. כגון זרעוני גינה כו'. ולי מחו ויש ברייתא דוגממה בתוספתא (רפ"ו) דקמני המוכר לחצירו ומחיותן אכל זרע פשתן דלאכל קתא לעולם אינו חייב בשמואל: ונות

כותן

לאכילה קא בעי ליה ואז

ח א מ"י פט"ו מהל'
מכירה הל' יג סמג לחזון
קסח טוש"ע ח"מ סי' רלז
סעיף י:

ז ב מ"י פ"ח מה'י זק"י
 ממון ה' יד סמג עשין
 סו טו"ע ח"מ ס"י תח
 סעיף ב:
 י ג מ"י שס [שו"ע שס]
 וכתנא קמא שאין אומרים
 בידוע וכו' [רב אלפס ב"ק
 פרק ה דף כא:]

רבינו גרשום

מאי טעמא. הניצוי: לא
משום. דאיכא למכר
ורביהורובי ורביבין כי אתאנתו
וגביבם ארבעה טעמיוס: דיה
ורבישערוק לקח ויה דיה
דחיי שפור דהכי אתאנתו
וגבמר וקנהו. כלמא ארבעין
אשכחנא בבתמא ארבעין
לשמהל. ומשני גרעל לא
אולינ בתר רובא בממונא.
רובא: משום הניצוי
דכח משום הניצוי
דכחלו בעדין הכי אתאנתו
ולעולם לא אולינ בתר
רובא: ומצא סוכר בעדה.
רובא: משום חצי קנא לפרה.
דשורו חתם. רובא קנא
לילד. משום דמספקא
כי קודם נתיח ליד ואם
לאחר נתיח לידה. רובא
אולינ בתר רובא
בממונא אמאי לא משלם
אלא רובא בלבד לרובא
אלא חזר רובא רותו רובא
משום מתברות וילדות
פריט מפלות. רובא
מחמת נתיח לידה וחצי
קנא מבני ליד שלומא לרד
אלא שני רובא אולינ בתר
רובא בממונא וקשיא דרבי:
ומשני גרעל משלם אולינ
רובא בתר בממונא. והתם

אם נשמע לא משלם אל
רביע לולד משום מפקק
זמן לימור למרמ מקמה
זמן שירה אחי שרה
ומבינותיהו דשור הפילה
ולא קא מחייל וזאב מדי
לשולמו לולד כלום מפקק
ניגחה לידה. וזאב למרמ
נכמה מאדוורה אחי נכמה
הפילה מחמת נקמה.
ובינן הוא דחצי קול לישלם
אלא משום דמפקק אל
היה ליה מקום המושל
בספק וחולקין: גמל האדור
הזנים. כלומר שומע
הוא לשלם ולחזור ולבטח
הוא לשלם: כדבריהם אולי
חזקה כי חדי ענהו. דר
אדא דאית ליה חזקה מאד
וגמל דכיון דמחזק הוא
לישע בידו שזו הנה
אית ליה חזקא ב' דכול
שלמא בתי רובא אולינ.
וחזק דלית ליה חזקה אלא
רובא אולינ. רובא
שעריה מחזקה. אלא הווא
גדוה מחזק בדבריו של
לשע ב' חזקה דרובו
לישע ב' חזקה אולינ
במבטא אלא אולינ בתי
רובא משום דבגרו של
משעבא ליה חזקא לטלמא
אלא אחריני חזון רובא
לדיהא חזון המורב של
לחברו ולא בידיה הוא
לרובא כי אחריני רובא
לרובא זכני ומשום ה
אלא אולינ בתי רובא:
רובא אולינ זכני ומשום
לא ליתא לצורן רפואה ואפי'
היה לא אולינ בתי רובא
כי אם חזון משום שמו
אלא אפי' חזון אחריני
רובא למרמ לצורן אולינ
קא וכן רובא. וקשיא לרב
(דבעי) דאולי (דתי).
נראה נגה שאין אנלין
לכל ליה אחריני דאדור
אפי' שאין אנלין לצורן
וריעה וכן ליה. אבל ותי
פשתא אפי' דרובן קא
נאדור לרועה אפי' חזון
באחריני משום: ר' יעשי
בתי רובא חזון: ר' יעשי